

Протокол

№

гр. София, 14.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9953** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - [фирма]: редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от адвокат доц.д-р К. Д., с пълномощно по делото.

Жалбоподателят - [фирма]: редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от адвокат доц.д-р К. Д., с пълномощно по делото.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни (КЗЛД): редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от К. П. - служител с юридическо образование, с пълномощно от днес.

Заинтересованата страна - Е. Ю. М.: редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура: редовно и своевременно призована за днешното съдебно заседание, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба на [фирма] без приложения към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА жалбата на [фирма] без приложения към нея писмени доказателства.

КОНСТАТИРА, че и в двете жалби не се съдържат доказателствени искания.

ДОКЛАДВА постъпилата административна преписка.

ДОКЛАДВА писмени доказателства постъпили с писмо на ответника на 01.10.2019 г., а именно: Протокол № 9/20.02.2019 г. и Протокол № 17/10.04.2019 г. от описа на КЗЛД.

ДОКЛАДВА постъпил на 24.10.2019 г. с вх.№ 32035 отговор от заинтересованата страна Е. Ю. М., с приложени към него писмени доказателства.

ДОКЛАДВА и че по делото по електронна поща (на 06.11.2019 г.) и в оригинал (на 08.11.2019 г.) е постъпила молба от заинтересованата страна с приложен към нея документ за извършено плащане в полза на адвокат Б., като в молбата е направено искане извършеното плащане да бъде взето предвид от съда при произнасянето му по направеното искане за присъждане на разноски.

Адвокат Д.: Поддържаеме изложените в двете жалби основания. Считаме, че постановеното решение на КЗЛД е незаконосъобразно поради наличие на основанията по чл. 146, точки от три до пет от АПК, а именно - съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, поради което моля да го отмените. Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

Юрист П.: Оспорвам жалбите като неоснователни. Представили сме административната преписка в цялост, като моля да я приемете. Не възразявам да се приемат доказателствата, представени от заинтересованата страна. Няма да сочим други доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА административната преписка, както и писмените доказателства, представени с допълнителна молба на ответника и тези приложени към отговора на жалбата от заинтересованата страна.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

С оглед изявленията на страните, че няма да сочат други доказателства, нямат доказателствени искания и като намери спора за изяснен от фактическа страна

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат Д.: На първо място първият ни аргумент е, че за да произнесе обжалваното от нас решение е било необходимо решаващият орган – Комисията за защита на личните данни, да изясни спора от фактическа страна, което не е било сторено и това е довело до постановяване на едно неправилно решение с неправилни правни изводи. Става дума за обстоятелството, че жалбоподателят в административното производство е

имал три сключени договора за кредит с [фирма], като тези договори са били обезпечени с поръчителство от [фирма]. Последният договор от 15.09.2017 г., който е спорният, е сключен за рефинансиране на по-ранен договор за кредит, този сключен на 12.04.2017 година, обстоятелства, които са безспорни, но имат съществено значение за отношенията между страните. Всички лични данни на господин М. – три имена, адрес, телефонен номер, номер на лична карта и единен граждански номер, към датата на сключване на този договор са обработвани на законово основание, както от [фирма], така и от [фирма], поради наличие на съществуващи договорни отношения с жалбоподателя. В този смисъл ние твърдим, че всяко едно от дружествата-жалбоподатели към датата 15.09.2017 година е обработвало личните данни на господин М. на самостоятелно правно основание – сключен договор с него и в изпълнение на законово задължение по няколко закона (Закона за мерките за изпиране на пари, Закона за счетоводството и др.). В този смисъл не е налице изобщо прехвърляне на лични данни, както неправилно приема административният орган с обжалваното решение. На второ място, вторият ни основен аргумент е свързан с обстоятелството, че Общите условия (ОУ) за предоставяне на кредити от [фирма], действащи към датата на сключване на процесния договор и допълнителните клаузи в Раздел XIV, точка б, конкретизират съгласието на клиента в това число и за предоставяне на личните му данни. Клиентът господин М. е приел ОУ нееднократно, а трикратно е приел ОУ, като е направил волеизявление за предоставяне на личните му данни на [фирма]. Към онзи момент – 2017 година, Общият регламент за защита на личните данни все още не е бил действащ. Затова е правно допустимо съгласно действащия Закон за защита на личните данни съгласието за обработка и предоставянето на лични данни да се калкулират в ОУ, както е било в случая. Между другото, нееднократно КЗЛД се е произнасяла с решение в този смисъл към този момент. На трето място [фирма] предвижда възможността в тези ОУ господин М. сам да избере доброволно в процеса на кандидатстване дали иска необезпечен кредит или кредит, обезпечен чрез поръчителство от трето лице или обезпечен чрез предоставяне на банкова гаранция. Това изрично в доказателствата по преписката е предоставено, както в предходните договори, така и в случая с процесния договор, който, представлява рефинансиране на предходно съществуващо договорно задължение. Относно обезпечен чрез предоставяне на поръчителство кредит, е направено изрично, безспорно и недвусмислено. Твърдението и изводът, който на база на това твърдение на жалбоподателя М. е инкорпорирано в решението на КЗЛД, че жалбоподателят не е знаел и не е дал съгласие за сключване на договор за предоставяне на поръчителство, въпреки, че вече свободно и доброволно е избрал такъв вид договор, изразил е съгласие с ОУ за предоставяне на кредитите, получил е екземпляр от договора за предоставяне на поръчителство и договор за кредит на посочен от него електронен адрес, както и всичката налична информация относно бъдещите отношения, а тези бъдещи отношения са и съществуващи към този момент с [фирма] и с [фирма]. На следващо място КЗЛД изобщо не е обсъдила в решението и не отдава значение на последващите действия на жалбоподателя М., който е получил сумата по рефинансиращия кредит, обезпечен с поръчителство и е погасил с пет вноски задълженията си, последната от които на 16.01.2018 година. Безспорно, ако жалбоподателят М. е бил недоволен от сключените от него договори, то той е имал правната възможност да се откаже от този договор за кредит в 14-дневен срок, съгласно чл. 29 от Закона за потребителския кредит, което е предвидено съответно и в

Общите условия на [фирма]. Седем месеца по-късно, след преустановяване на договорните му отношения и след сключване на договора за поръчителство и договора за кредит, той предявява жалба за неправомерно обработване на личните му данни от двете дружества. Считаме, че погасените чрез пет вноски задължения доказват по недвусмислен начин знанието на клиента за сключените договори и предоставените данни. В решението, на следващо място, е налице едно абсолютно нарушение на чл. 35 от АПК - в постановеното решение липсва произнасяне по наведените аргументи, че се касае за рефинансиране на старо задължение и че съгласието за обработка и прехвърляне на лични данни се урежда от Общите условия. На следващо място считаме, че е налице съществено процесуално нарушение в обжалваното решение на КЗЛД, където се сочи, че има нарушена разпоредба на чл. 2, ал. 1 и ал. 2, която има няколко хипотези. В обжалваното решение на КЗЛД обаче липсва уточнение кое точно нарушение се вменява, което е абсолютно нарушение на правото на защита. Липсата на яснота относно конкретно нарушено правило за поведение води до нарушение на административнопроизводствените правила, което е от категорията на съществените и само по себе си, извън всички изтъкнати дотук от мен аргументи, е достатъчно основание за отмяна на административния акт. В този смисъл е и трайната съдебна практика, посочили сме в жалбата Решение № 7396 от 06.12.2018 г. по административно дело № 5641 от 2018 година по описа на Административен съд София-град. Като цяло твърдим, че моите доверители [фирма] и с [фирма] са обработвали личните данни на господин М. при спазване изискванията на член 2, ал. 1 и ал. 2 по отменения Закон за защита на личните данни. Обработването е законосъобразно, обработването е добросъвестно и при спазване на всички изисквания личните данни да се обработват за конкретни и точни определени и законови цели. Ще подмина, макар да съм го изтъкнал в жалбата, Решението страда и от други пороци – недопустимо е в мотивите да се споменава Регламента, който не е приложим към казуса, тъй като не е влязло в сила, а и нещо, което ще приложим към писмените си бележки, за които моля да ми бъде даден разумен срок: три години по-рано по абсолютно аналогичен казус КЗЛД е постановила абсолютно обратно решение, като е приела, че не е налице нарушение, с поръчител, който със същия ответник по жалбата – [фирма], даже не е българско юридическо лице, а чуждестранно. Представям списък на разноските, които моля да ни бъдат присъдени. Моля съдът да ни даде поне двуседмичен срок за писмени бележки, ако това е удобно и възможно.

Юрист П.: Моля да постановите решение, с което да оставите жалбите на [фирма] и с [фирма] без уважение, като считам същите за неоснователни и недоказани. Противно на изложените в двете жалби твърдения и противно на изложеното в днешното съдебно заседание идентични твърдения, не са налице пороците посочени в жалбите, от които да страда индивидуалният административен акт. Безспорно са съобразени както процедурата по издаване на акта, а именно административнопроизводствените правила при издаването му, а така също е съобразено съдържанието на акта с материалноправните разпоредби. Считам, че индивидуалният административен акт на Комисията за защита на личните данни е достатъчно обоснован и аргументиран, като в заключенията, до които е достигнала Комисията, актът кореспондира със събраните по преписката доказателства. Моля да ни бъде даден срок за писмени бележки, в които по-подробно да развия аргументите си. По повод направеното в жалбите искане

за присъждане на разноси пред тази инстанция, в случай, че оставите без уважение искането ни да потвърдите индивидуалния административен акт, то считам, че претендираните разноси в размер на по хиляда лева за представителство на всяко едно от дружествата, са прекомерни предвид правната сложност на делото. Ще моля, в случай, че постановите обратен на желанието на КЗЛД акт, то да съобразите техния размер с изхода на спора. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да депозират писмени бележки по съществуващото на спора в 2-седмичен срок считано от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: